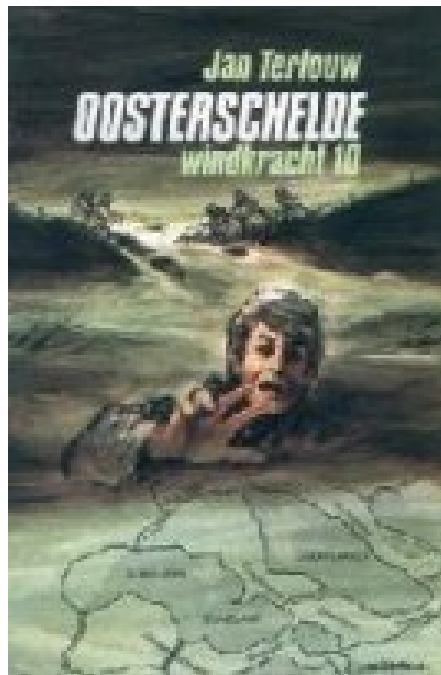

Oosterschelde windkracht 10

Jan Terlouw

[Download now](#)

[Read Online](#) ➔

Oosterschelde windkracht 10

Jan Terlouw

Oosterschelde windkracht 10 Jan Terlouw

In 1953 wordt Zeeland door een watersnoodramp getroffen. Herhaling van deze ramp moet tot elke prijs worden voorkomen. Twintig jaar later, als driekwart van het Deltaplan is uitgevoerd, komt de jonge milieubewuste generatie in opstand.

Oosterschelde windkracht 10 Details

Date : Published 1976 by Lemniscaat

ISBN : 9789060692790

Author : Jan Terlouw

Format : Hardcover 187 pages

Genre : Historical, Historical Fiction, Young Adult, Childrens

 [Download Oosterschelde windkracht 10 ...pdf](#)

 [Read Online Oosterschelde windkracht 10 ...pdf](#)

Download and Read Free Online Oosterschelde windkracht 10 Jan Terlouw

---

From Reader Review Oosterschelde windkracht 10 for online ebook

Hanne says

In mijn bescheiden opinie is dit het allerbeste boek dat Jan Terlouw ooit heeft geschreven. Een pak serieuzer in toon dan pakweg Koning van Katoren, maar mooi vooral in de tegenstelling van generaties.

Het eerste deel speelt zich af in 1953 in Zeeland tijdens de grote overstromingen. Het tweede deel een generatie later in de Deltawerken-periode. De tegenstelling tussen de jeugd die vindt dat de Deltawerken een te grote verandering gaan brengen, tegenover hun ouders die de overstroming hebben meegemaakt (en wij die daarover hebben kunnen lezen) zit echt mooi in elkaar.

Nelleke says

The first time I read this book I was 10 years old, now I'm 30 and although it's a children book I like it still, even better than the first time. It is about the flooding in 1953, which was a disaster in that part of the Netherlands. But it is also about the period after the flooding. This disaster should and could not happen again. And what has to be done to prevent another flooding.

Anke says

Essay historische verhalen - Oosterschelde windkracht 10

In het boek Oosterschelde windkracht 10, dat in 1976 voor het eerst verscheen, vertelt Jan Terlouw het verhaal van de Zeeuwse familie Strijen, die in 1953 de watersnoodramp meemaakt.

Ik bespreek hierna de opbouw van het boek. Verder schets ik de verhaallijn. Vervolgens ga ik in op de aspecten personages en ruimte en moraal. Ik sluit af met het geven van mijn oordeel over het boek. Hierin betrek ik de moraal van het boek. Een en ander met inachtneming van de theorie uit Leesbeesten en boekenfeesten.

Opbouw

Het boek Oosterschelde windkracht 10 is verdeeld in boek 1, Vloed en boek 2, Eb. Beide boeken bestaan uit tien hoofdstukken. Het verhaal draait om Anne Strijen. In boek 1, dat zich afspeelt aan het begin van de jaren '50 is zij een jonge vrouw van twintig jaar oud. Zij woont met haar ouders, jongere broer Piet en jongere zus Hennie op een boerderij in Battenoord op Goeree Overflakkee. Anne heeft verking met Henk, die in Delft weg- en waterbouwkunde studeert. Dat Anne en Henk 'moeten' trouwen, omdat Anne zwanger raakt, is voor vader Strijen, diaken bij de Nederlands Hervormde kerk, een grote schande. In boek 2 is Anne twintig jaar ouder en heeft zij samen met Henk twee zonen.

Verhaallijn

Anne vindt tijdens een zeiltocht een kistje met stukken, afkomstig van ene professor Brooshoofd. Brooshoofd beklagt zich hierin over de slechte toestand van de waterkeringen in Zeeland en waarschuwt voor wat er gebeuren kan wanneer hier geen verandering in komt. Wanneer Anne en Henk Brooshoofd

willen opzoeken, blijkt hij vermist te zijn. Later wordt zijn lijk aangetroffen en wordt Anne, ten onrechte, in verband gebracht met zijn dood.

Personages en ruimte

In het weekend van 31 januari 1953 komt Henk, die vlak voor zijn afstuderen zit, naar Battenoord. De weersomstandigheden zijn bijzonder slecht en Henk, met in zijn achterhoofd de verhalen van Brooshoofd, maakt zich zorgen. In dat weekend voltrekt zich in Zeeland een enorme ramp, waarbij vele dodelijke slachtoffers vallen en waarbij een enorme hoeveelheid schade ontstaat. Ook het gezin Strijen wordt ernstig getroffen. Zoon Piet verdrinkt, terwijl hij probeert om een kind te redden. Ik neem hierna een fragment op dat op bladzijde 80 van het boek staat.

'De man die net zijn vrouw en kinderen had zien omkomen, stond wezenloos voor zich uit te kijken. Met z'n tweeën probeerden ze het nog een keer. Het ging niet meer. 'We moeten je vrouw en kinderen eruit halen', riep Piet. 'Zo dadelijk slaat jouw auto ook van de dijk.' 'Nee, duwen, duwen.' Maar Piet rukte een portier open en haalde een kind eruit. Met dat kind op de arm probeerde hij schuifelend naar een huis te lopen dat hij een meter of honderd voor zich uit zag. 'Laat dat, blijf hier!' schreeuwde de vader van het kind, maar nauwelijks had hij het gezegd of een enorme golf ontladde zich over hen en de auto spoelde van de dijk, het water in. Behalve Piet en het kind was er nu nog alleen de eigenaar van de eerste auto. Deze man leek zich nauwelijks nog te interesseren voor wat er gebeurde. Toch zou hij het overleven en later vertellen hoe het was gegaan. Terwijl hij voetje voor voetje door het water waadde om Piet en het kind te bereiken, brokkelde de dijk onder de voeten van die beiden weg. Juichend sloeg het water een groot gat, waarin Piet Strijen, oud veertien jaar, met het kind in zijn armen verdween. De wind gierde; en het water nam het land in bezit.'

Dit fragment heb ik gekozen, omdat het treffend weergeeft hoe Piet, die met al zijn goede bedoelingen druk doende is met het redden van een kind, ineens door de verwoestende kracht van het water verdwijnt. Het water neemt het land in bezit, zo staat aan het eind van dit fragment.

In de laatste hoofdstukken van boek 1 wordt de ruimte waarin het verhaal zich afspeelt bepaald door de extreme weersomstandigheden. Wind, golven, water, donkerte en dijkdoorbraken. Het beeld dat je in deze hoofdstukken van de situatie tijdens de ramp krijgt vind ik zeer indringend. Ook de angst van de personages wordt op een indringende manier in beeld gebracht. Opvallend vind ik het dat Terlouw niet of nauwelijks beschrijft dat mensen in paniek zijn. Het lijkt alsof mensen enerzijds berusten in hun lot, omdat ze inzien dat ze niet tegen de kracht van het water op kunnen. Anderzijds blijven mensen proberen om uit de handen van het stijgende water te blijven. Hele gezinnen verplaatsen zich naar zolders en daken, om daar gelaten hun lot af te wachten; worden ze gered, of zullen ze verdrinken? Een fragment van bladzijde 83:

'Wat doen we met opoe?' Ze overlegden. Het was onmogelijk het bed op de balken te hijsen. En opoe uit bed, in die wind, zittend op een balk? Ze zou het geen uur volhouden. Besloten werd om met behulp van de korte planken die nog over waren het bed wat hoger te zetten en er het beste van te hopen. 'Zorgen jullie maar voor je eigen, ik ben oud,' zei opoe. 'Alles komt terecht, opoe. Straks wordt het licht en dan komen ze ons achter mekaar halen. Een paar uurtjes houden we het best uit,' zei Strijen.

In het tweede boek is een sprong in de tijd gemaakt van twintig jaren, naar de jaren '70. Anne en Henk hebben inmiddels twee zoons. De oudste is Piet, die enkele dagen na de watersnoodramp werd geboren en die vernoemd is naar zijn verdronken oom. De jongste zoon is Valeer. De beide broers zijn erg verschillend. Piet lijkt op zijn vader en wil ook ingenieur worden. Valeer heeft moeite met leren, maar hij vindt zijn passie in de mosselvisserij. De watersnoodramp en de gevolgen hiervan blijven een rol spelen in het leven van Anne Strijen.

Moraal, normen en waarden

In de jaren '70 speelt in Nederland een discussie over de vraag of de zeearmen in Zeeland in het kader van de Deltawerken moeten worden afgesloten. Het gezin van Anne en Henk is maatschappelijk zeer betrokken. Binnen het gezin zijn de meningen over het wel of niet afsluiten verdeeld. Henk, die de ramp zelf heeft meegemaakt, vindt dat veiligheid boven alles gaat en hij meent dat de veiligheid het best gegarandeerd kan worden door een volledige afsluiting. De jongere generatie denkt hier anders over. Valeer en Piet vinden het in het belang van het milieubehoud dat er geen volledige afsluiting komt. Om de impasse te doorbreken stelt Anne voor dat zij als rechter zal optreden in het meningsverschil tussen vader en zoons. Beide 'partijen' houden een uitgebreid betoog waarin ze hun standpunten uiteen zetten.

Door de manier waarop deze 'rechtszaak' in het boek wordt uitgewerkt, worden beide standpunten duidelijk toegelicht. Aan de ene kant het standpunt van Henk: volledige afsluiting. Daartegenover het standpunt van de beide jongens: open houden. Mooi vind ik het dat de uitkomst is dat door de politiek gekozen wordt voor een 'stormstuwcaissondam', later wordt dit ontwikkeld tot de stormvloedkering. Een tussenoplossing, waarbij de verbinding met de Noordzee behouden blijft.

Door deze manier van vertellen maakt Jan Terlouw naar mijn idee goed duidelijk dat veel zaken niet zwart-wit zijn. Hij onderstreept hiermee het belang van de nuance en van het maken van zorgvuldige afwegingen. Ook laat Jan Terlouw met dit boek zien hoe sterk verleden en heden met elkaar verbonden zijn. Hoe zou het zijn gelopen wanneer er geen watersnoodramp was geweest? Zouden de Deltawerken dan ook zijn gerealiseerd, of zou de noodzaak nog niet zijn gevoeld? Moet er altijd eerst een grote ramp gebeuren, voordat er echt wordt ingegrepen? En hoe zou het voor de familie Strijen zijn geweest wanneer de ramp niet had plaatsgevonden en Piet in leven was gebleven? Hoe zou zijn leven zijn verlopen? Zou hij de boerderij van zijn vader hebben voortgezet?

Bij het lezen van dit boek dacht ik aan het optreden van Jan Terlouw in De wereld draait door van het najaar van 2016 (<https://dewerelddraaitdoor.bnnvara.nl...>). Hij hield in dit programma een indrukwekkend betoog over onder andere het milieu- en klimaatprobleem; een maatschappelijk probleem waarvoor hij, blijkens het in 1976 voor het eerst gepubliceerde boek Oosterschelde windkracht 10 al decennialang aandacht vraagt.

Ik vind Oosterschelde windkracht 10 in de eerste plaats een boek waarin spannende en ontroerende verhalen worden verteld. In dit essay heb ik niet alle verhaallijnen weergegeven. Ook is het een boek dat aandacht vraagt voor maatschappelijke kwesties als milieubehoud en een boek dat bovendien duidelijk maakt hoe sterk verleden en heden met elkaar verbonden zijn. Wat mij betreft is het een aanrader om dit boek, een ander boek van Jan Terlouw dan het zo bekende Oorlogswinter, te lezen. Het is zeker de moeite waard.

Sanne says

In mijn herinnering was dit boek stukken beter dan nu ik het, na lange tijd, weer las. Vooral in het eerste gedeelte vond ik het verhaal veel te snel gaan, waarbij er minder diep op de personages werd ingegaan. Daardoor kwamen sommige gebeurtenissen in het verhaal niet helemaal over. Ook de details over mosselvaart konden mij niet zo boeien; al werden ze in relatief simpele taal beschreven, het was mij te informatief. Het is wel duidelijk dat Terlouw met dit boek een politiek statement wilde maken, maar naar mijn mening lukte hem dat beter in "De Kloof".

Femke says

Ik was in Zeeland toen ik het zat te lezen. Ik vond het echt geweldig hoe ik de plaatsen bezocht die in het boek voorkwamen. Ik kon het maar niet neerleggen. Het was heel mooi geschreven (net zoals bijna alle boeken van Jan Terlouw) en erg spannend. Het was moeilijk voor te stellen dat wat dit boek beschreef echt gebeurde in de ramp van 1953. Ik heb er heel veel van geleerd en vooral over wat er daarna in Nederland is veranderd.

FAE says

Ik heb dit boek gelezen met een leesclub voor mensen die Nederlands als tweede taal willen leren. Ik kan me voorstellen dat Nederlanders die dit boek als kind hebben gelezen of die de watersnoodramp van 1953 zelf hebben meegemaakt zouden het iets meer boeiend vinden. Maar voor mij zit er noch nostalgie noch persoonlijk verband met de ramp zelf, dus het was meer een interessante manier om iets over een historische gebeurtenis te lezen.

Het boek zelf las redelijk makkelijk (het is eigenlijk een jeugdboek, dus), terwijl er wel termen over scheepvaart en mosselkwekerij die ik waarschijnlijk nooit zou gebruiken. De woordenschat en uitdrukkingen waren soms een beetje ouderwets omdat het in 1976 gepubliceerd was, maar dat verwacht ik al. Als je van plan bent om Nederlands van dit boek te leren, vraag maar aan je Nederlandse kennissen of een bepaald woord of uitdrukking nog steeds wel of niet gebruikt wordt, anders loop jij óók de risico om ouderwets over te komen!

Voor mij was Anne een goed geschreven personage, zeker voor een vrouw die bedoeld was om in de jaren vijftig te leven. Zij was eigenwijs, onafhankelijk en maakte beslissingen voor zichzelf. Zij was niet perfect, en dus meer interessant. Maar zij was ook maar de enige vrouwelijke personage die echt een beetje diepte had. Er waren sommige dingen waarvan ik niet zo van hield, (view spoiler) Maar ja, geschreven in 1976, ik verwacht niet veel beter.

Al in al, vond ik het wel een leuk boek om uit te lezen, zeker omdat ik weinig informatie wist over de watersnoodramp. Ik ben wel een keer naar de Maaslandkering geweest en het lezen van dit boek heeft mijn interesse in de rest van de Deltawerken opgewekt.

Ik zou het wel aanraden voor mensen die Nederlands willen leren door het interessant onderwerp en een manier om een beetje van de Nederlandse geschiedenis te lezen die niet alleen uit droge feiten bestaat. Ik ben niet helemaal zeker of ik het zou aanraden om je woordenschat uit te breiden vanwege de ouderwetse taal, maar in ieder geval is het redelijk leesbaar voor mensen van een taalniveau van B1 ofzo (meen ik, ik ben geen professioneel).

Niels Lodewijk says

Important Dutch history.

Quinten says

Het is 1953. Hopelijk alle mensen in Nederland zullen denken aan het zelfde: De watersnoodramp. Hoewel deze ramp met een come-back bezig is. Zo zijn de boeken de Ramp (Kees Slager) en 1953 (Rik Launspach) in Zeeland echte bestsellers aan het worden. En er wordt hard gewerkt aan een mooie film over deze Zeeuwse ramp die ook Zuid-Holland trof. Jan Terlouw staat bekend om zijn uitmuntende manier van schrijven voor kinderen (Oorlogswinter). Ook dit boek, dat al erg lang op de markt is, is een echte page-turner. Door een ontroerend verhaal wordt je door een stroom van water in het boek gezogen, net als mensen die nacht naar de bodem. Het boek zal je ontroeren, verbazen en overtuigen van de gebeurtenis in die nacht in 1953. Dit boek is uitermate goed geschikt voor de kinderen vanaf 10 jaar. Zij zullen de emoties kunnen begrijpen, voelen en uiten. Ze zullen ontdekken dat het in Nederland niet altijd goed en perfect gaat. Dat ook mensen in ons land onnodig hebben geleden. En dat we op een risicovolle plek leven, zo ver onder zeeniveau. Dit boek moet je gelezen hebben om een volledige jeugd te hebben gehad.

Linda Van roo says

Interesting to read again about the watersnoodramp. It is good to remember. Easy writing style, yet informative.

Jessica says

4.5/5

Dymphie says

Audioboek, voorgelezen door hemzelf. Over de storm van februari 1953 en het sluiten van de Oosterschelde. De enige van hem die ik nog niet gelezen had. Zijn andere onderwerpen spreken me wat meer aan (Koning van Katoren bv) maar toch boeit hij wel tot het einde.

Elsje says

Sommige zinsneden uit dit boek, dat ik zeker 30 jaar geleden las, staan me nog zo helder voor de geest! Leest dit!!

Lara says

Super spannend. Ook dit boek behandeld in groep 7 na het bespreken van de watersnoodramp.

Sandro says

prachtig verhaal. een portie geschiedenis en een deel spanning.

Mips says

En nog één van mijn oude toppers... Regelmatig aan dit boek gedacht toen we de voorbije zomervakantie in Nederlands Zeeland konden 'zwemmen' in onze tent (slik...). Maar oef, ze kunnen het, de Nederlanders : oerdegelijke waterkeringsmuren bouwen!
